

fører angivne, at det let kan faae temmelig vidtgaende Konsekventer. Smidlertid tror jeg dog, at man kunde værgе sig mod disse Konsekventer, naar man iøvrigt billigere selve den foreslaaede Foranstaltning, hvad jeg for mit Vedkommende gjør, idet det jo ganske vist maa siges, at, hvor der er Tale om det første Skridt paa en ny Bane, kan der vel være Tale om at give en Understøttelse, som man ikke finder sig foranlediget til at yde i Fremtiden til dem, som finde Exemplet saa godt, at de agte at følge det. Jeg har derfor for mit Vedkommende ikke overdreven Betænkelighed ved at stemme for dette lille Beløb, og det skulde glæde mig, om Udvælget og Thinget ved fornødt Overveielse vilde komme til det samme Resultat.

Bingel: Jeg tillader mig ved Behandlingen af dette Afsnit paa Finantsbudgettet at henlede Opmærksomheden paa et Forhold, som finder Sted her i Landet, og hvor vi i Virkeligheden staa paa et særbist Standpunkt — for at betjene mig af et Udtryk, som er blevet brugt — og det er med Hensyn til den geologiske Gjennemforsning af vort Fædreland. Den ærede Indenrigsminister synes maaste, at jeg her nævner en Sag, som hører ind under hans Kollega, Kultusministeren. Jeg vil strax her gjøre Opmærksom paa, at dette Forhold i andre Lande, i de mere fremskredne Lande, er ordnet saaledes, at der er en særlig Statsinstitution, der behandler dette baade i videnskabelig og praktisk Henseende saa ganske overordentlig vigtige Forhold. At vi staa meget tilbage her i vort Land, er en naturlig Følge af, at vi bo paa et Sletteland. Nu kunde man vel tænke, at, da vi bo paa et Sletteland, saa kan det ikke have nogen stor Interesse at undersøge Underlagene under Jordoverfladen, da der ikke er Tale om at anlægge Bjergværker hos os; men efter at man i de fremmede Lande, hvor man beskæftiger sig med disse Ting, er kommen til det Resultat, at Undersøgelser i geologisk Henseende have en ganske overordentlig Betydning ikke blot i videnskabelig Henseende, men ogsaa i økonomisk Henseende for Landvæsen og Industri, saa har man skabt en særlig Institution: geologiske Anstalter, eller hvad man vil kalde det, som give Jordlagene en omhyggelig Undersøgelse, og disse Lande betænke sig ikke paa at anvende overordentlig store Summer derpaa. Det er et stort Arbejde, som foretages, men det er et Arbejde, som bærer de rigeste Frugter. Vi ere i den Henseende her i Landet saa overordentlig langt tilbage. Jeg vil nu ikke forlange noget Svar strax af den høitærede Minister.

Jeg forstaaar saa godt, at han i dette Dieblift let ikke er forberedt paa at besvare et Spørgsmaal desangaaende. Men jeg vil tillade mig at lægge ham paa Sinde, om han ikke til næste Samling vilde anstille Overveielser desangaaende, vilde spørge sine Sagkyndige og staffe sig selv den fornødne Indsigt og skjøndt det maaste ser lidt underligt ud, vil jeg tillade mig at henpege paa et lille Skrift eller rettere en lille Del af et Skrift, som han absolut selv maa gjøre sig bekendt med, det er Grundlaget til Forstaelsen af det Hele, nemlig en fortrinlig Afhandling, som staa i Scharlings og Falbe-Hansens Statistik, I. Del, af Professor Johnstrup, og som er en Oversigt over de geologiske Forhold her i Danmark. Jeg tror, at enhver dansk Indenrigsminister bør kjende denne fortrinlige Afhandling og kjende den nøie, da der deri haabes et theoretisk Grundlag, hvorefter de praktiske Forhold kunne bedømmes. Jeg tillader mig altsaa blot at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa denne Sag og saa tillige Thingets naturligtvis, da det kun er med Thingets Understøttelse, at disse store Arbejder kunne foretages, men jeg har i den Henseende en stor Tillid til dette Thing og netop til den Side af Thinget, til hvilken jeg selv hører; thi disse Undersøgelser — det er jeg fuldt og fast overbevist om — behøver man blot at henlede den danske Landhøistands Repræsentanters Opmærksomhed paa, de ville, saaledes som Forholdene ere i vort Land med Hensyn til Oplysning og med Hensyn til den frie Besiddelse af Jorden, finde Anklang hos den danske Landhøistands Repræsentanter; disse ville meget hurtigt forstaa, at det er Noget, som ikke blot har en overordentlig stor Interesse i og for sig, kan tilfredsstille vor Videbegjærighed med Hensyn til de største og vigtigste Verdensspørgsmaal, men tillige er Noget, der berører deres egne Interesser paa mangfoldige Punkter. Jeg tror, at hvis denne Sag, som jeg her nævner — den er vistnok aldrig tidligere nævnt i det danske Folkething — hvis den bliver greben an paa rette Maade, saa vil man netop, som Forholdene ere i Danmark med Hensyn til Oplysning, med Hensyn til Videbegjærighed og med Hensyn til Velvillie hos Befolkningen overfor Alt, hvad der gjælder Videnskab og Kunst, komme til at tage denne Sag op paa en Maade, som man maaste ikke har været i Stand til i noget andet Land. Man vil, hvis Regjeringen stiller sig paa rigtig Maade, efter min Mening ikke blot kunne faae Samtykke i materiel Henseende til, at disse Pengе blive bevilgede, men man vil faae — hvad der er saa overordentlig